

Suçta Sürüklenen Ergenlerde Affetme Üzerine Bir İnceleme

An Investigation into Forgiveness in Juvenile Delinquents
,Mualla YILDIZ

Özet

Bu araştırmanın amacı, suçta sürüklenmiş ergenlerin, affetme eğilimleri ile ilişkili olduğu düşünülen faktörlerle ilişkisini belirlemektir. Araştırmada nicel yöntem kullanılmıştır. Araştırmaya suçta sürüklenmiş 124 gönüllü ergen katılmıştır. Bilgi toplama amacıyla “Affetme Eğilimi” ölçeği uygulanmıştır. Bağımsız değişkenlerin affetme eğilimi ile ilişkisi belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırma sonucunda; eğitim düzeyinin, ergenlerin affedicilik eğilimi üzerinde anlamlı bir farklılık oluşturmadığı, ceza infaz kurumunda yakın arkadaşları olmayanların daha çok affedicilik eğilimine sahip olduğu tespit edilmiştir. Ceza infaz kurumunda yakın arkadaşlarından birinin olanların, olmadığını söyleyenlere göre affetme eğilimi olarak daha pasif bir tavır olarak da adlandırılabilir “uzaklaşma-kaçma” eğiliminde oldukları bulunmuştur. İlk defa ceza infaz kurumlarında bulunanların, birden fazla kez bulunanlara göre daha çok affetme eğiliminde oldukları tespit edilmiştir. Bağımlılık yapan zararlı bir madde kullanmış olmanın ve ceza infaz kurumunda bulunma süresinin affetme eğilimi üzerinde anlamlı bir farklılık oluşturmadığı görülmüştür. Sonuçlar benzer çalışmalarla karşılaştırılmış ve literatür ışığında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler

Affedicilik, ergenlik, suçta sürüklenmiş genç, mükerrer suç, tövbe, akran baskısı.

Abstract

The purpose of this study is to determine the relationship between adolescents who have become involved in crime and factors that are thought to be related to a disposition towards forgiveness. This study adopts a quantitative methodology, applying a “Tendency to Forgive” scale on a 124-person group of adolescent voluntary participants in an effort to identify the relationship between independent variables and a disposition towards forgiveness. The study finds that an adolescent’s level of education is not related to a higher tendency to forgive, but that those adolescents who do not have a close friend in a juvenile detention facility do have a higher disposition towards forgiveness. In comparison with this latter group, those adolescents who do have a close friend in a juvenile detention facility are more inclined towards “avoidance” tendencies, which might be termed a more passive attitude than a disposition towards forgiveness. This study finds that adolescents who are in juvenile detention facilities for the first time have a greater tendency to forgive than those who have been in such facilities on multiple occasions, and that neither the use of addictive, harmful drugs or the length of time spent in a juvenile detention facility have a meaningful impact on one’s disposition towards forgiveness. This study compares its findings with those of related to studies in the field and discusses them in the context of the broader academic literature on the subject.

Keywords

Forgiveness, adolescence, juvenile delinquency, recidivism, repentance, peer pressure

References

- Acar, H. (2012). Türkiye Cumhuriyeti Kalkınma Bakanlığı, X. Beş Yıllık Kalkınma Planı Çocuk Özel İhtisas Komisyonu Ön Raporu, <http://www.onuncuplan.gov.tr/> Erişim Tarihi: 18.08.2014.
- Adler, A. (2012). Yaşamın Anlam ve Amacı, İstanbul: Say Yayınları.

Ayten, A. (2009). Affedicilik Ve Din: Affetme Eğilimi ve Dindarlıkla İlişkisi Üzerine Ampirik Bir Araştırma, MÜİF Dergisi, 37(2): 111-128.

Ayten, A. (2014). Erdeme Dönüş, İz Yayıncılık, İstanbul.

Basut, E., Erden, G. (2005). Suça Yönelen ve Yönelmeyen Ergenlerin Stres Belirtileri Ve Stresle Başa Çıkma Örüntüleri Yönünden İncelenmesi, Çocuk Ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi, 12, 48-55.

[Tam metne ulaşmak ve tüm referansları görmek için tıklayın.](#)